

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

- 2020 nu al een bijzonder jaar 1
- Column Chantal Gommans 2
- Van het bestuur van de 'Vrienden van Hospice Eesinge Meppel e.o.' 2
- Brief van familie Moes 3
- 'Afscheid' (gedicht) 3
- Afscheid Annette van der laan 4
- Anneke Tolsma stelt zich voor 4
- Wist u dat ... 4
- Ja, ik word Vriend van... 4

2020 nu al een bijzonder jaar...

Het jaar is nog lang niet voorbij of we weten nu al met elkaar dat dit een jaar is dat we niet snel zullen vergeten. Een jaar met ups en downs. Een jaar waarin we elkaar meer dan ooit hard nodig hebben. Een jaar dat letterlijk afstand maar figuurlijk toch een hele nauwe nabijheid heeft geschapen. Misschien het jaar waarop we allemaal het meest trots mogen zijn, want we hebben met elkaar, voor elkaar en door elkaar toch een bijzondere strijd geleverd. Helaas levert een strijd niet alleen maar winnaars op maar zijn er ook altijd verliezers...

Even terug naar onze boerderij aan de Hoogeveenseweg 27, een rustig plekje, ver van de drukte van de snelweg en de hectiek van de Meppeler samenleving. Het is een belangrijke schakel geworden aan het eind van de Meppeler zorgketen. We bestaan dit jaar acht jaar en in die acht jaar is veel, heel veel gebeurd alhier. In januari zijn we begonnen met een 'opfris' beurt voor ons hospice. Mede dankzij een forse bijdrage van de stichting Roparun werden alle gastenkamers voorzien van nieuwe bedden, matrassen en kasten. En, omdat de kamers toch zo goed als leeg waren werd besloten om de muren ook opnieuw in de witte verf te zetten (zie foto's pagina 3).

We zijn er nog steeds erg blij mee. Het is allemaal weer iets praktischer iets moderner, iets nieuwer, iets groter en iets beter... we kunnen er weer jaren mee vooruit.

Daar waar we onze deuren open wilde zetten voor alle pers, media, kijkers en belangstellenden moesten ze nog geen twee maanden later helaas weer dicht, voor eenieder die even niet in het hospice hoefde te zijn. Want inmiddels stond er Corona voor onze deur, en die hadden, en hebben we liever niet. We hebben in deze bijzondere tijd onszelf en onze gasten in het voorjaar vermaakt met tuinconcerten, mooie krijttekeningen, bloemen, gebak, hulp vanuit het hospice in Hoogeveen en aangepaste aandacht. Het was een heel bijzondere periode, waar we met elkaar toch heel positief op terug kijken.

Alle coronamaatregelen hebben er voor gezorgd dat we op een heel aangepaste wijze afscheid hebben genomen van onze coördinator Annette van der Laan, in september was er een uitgebreide afscheid in villa Kalkoven. Ook de introductie van Anneke Tolsma verliep daardoor anders dan gepland en gewenst. Maar ook daarin hebben we een passende invulling kunnen geven. Inmiddels draait Anneke alweer gewoon mee en heeft ze de meeste vrijwilligers en alle Icare collega's al leren kennen.

Wat het jaar ons verder nog zal brengen weten we niet. We weten wel dat we er samen tegen aan gaan. Samen met de vrijwilligers, medewerkers Icare, huishoudelijke dienst, het bestuur en de vrienden van het hospice. Ieder op zijn of haar manier, of je nu wel of niet in het hospice mag of kunt werken door coronaregels. Ook als we niet bij elkaar zijn, kunnen we wel verbonden blijven.

Zorg goed voor jezelf, je naaste en blijf gezond!

Hartelijke groet,
Chantal en Anneke

Column

Chantal Gommans

Daar waar de herfst duidelijk zijn intrede doet neemt hij in zijn kielzog helaas ook meneer of mevrouw Corona met zich mee. Niet geheel onverwachts maar wel sneller en groter als verwacht en gehoopt.

Het coronavirus laat weer op, we zien het aantal besmettingen weer rap stijgen en het aantal maatregelen hiertegen volgt een gelijke tred.

Het is lastig om hier de grip op te krijgen. Lastig voor alles en iedereen, maar vooral lastig voor alle beleidsmakers. Waar doen we goed of fout aan, wie kunnen en moeten we misschien ontzien, wat is wel- en niet nodig. Heel veel keuzes en zoveel dilemma's, nog meer vragen en nog eens zoveel meningen. We willen allemaal iets doen, maar uiteindelijk hopen we allemaal dat wij zelf of onze naasten niet ziek worden, en het onze deur geruisloos voorbij gaat. De gedachte die we allemaal hebben is dat we weten dat we dit alleen maar gezamenlijk kunnen oplossen.

We hebben elkaar in deze tijd even heel hard nodig.

Samen staan we sterk en samen kunnen we het aan.

Dat is de boodschap die we niet alleen vanuit Den Haag maar vanuit de wereld maar ook via de digitale wereld over ons uitgestrooid krijgen. Een grotere waarheid is er nu ook even niet. We gaan dit samen met elkaar aan, en we gaan dit samen met elkaar ook verslaan.

We proberen, op een gepaste afstand, elkaar toch te steunen, moed in te praten maar zeker ook de gezelligheid en huiselijkheid weer op te pakken.

Zo ook in ons hospice...

Deze morgen worden hier gewoon de stoofperen geschild, en vast later op de dag weer gaar gekookt.

De kachel zorgt voor de warmte terwijl het regent of de wind om de boerderij heen fluit.

We dekken de tafel om te eten.

We zorgen voor de bloemen.

We zetten de tv of de radio aan.

We wandelen eventjes buiten of roken met onze gast een sigaret.

We reageren op de bel wanneer onze gasten bellen, en vragen wat we voor hem of haar kunnen doen.

We doen de deur open voor het bezoek voor onze gasten.

We breien of haken terwijl we samen of alleen aan tafel zitten.

We gaan bij onze gasten zitten en praten over wat hem of haar bezig houdt, wat hij of zij vroeger allemaal deed.

We lachen om de grapjes van vroeger en nu, we huilen om het verdriet wat er nu is en wat later komen gaat.

We zijn soms samen even stil.

We troosten elkaar, luisteren, praten en zijn er voor elkaar...

Als je het zo leest lijkt het of er niets veranderd is, en dat is het eigenlijk ook niet. Het aller belangrijkste, onze intentie om er te zijn, die is gebleven. En die zal er ook altijd blijven.

Alleen doen we dit heden ten dage terwijl we niet ziek, hoesterig of proesterig zijn, met schone handen, met een mondkapje op, én op gepaste afstand.

Het is nu even zichtbaar, maar die ene intentie... er zijn... die staat hier onbeschermd en onaantastbaar boven.

Woensdagmorgen: hospicemorgen

Elke woensdagmorgen verzamelen wij ons – Jan van Goor, Marinus van Dam, Ger Boterman en Jan Brand – bij de fietsenstalling in de schuur op het erf van het hospice. Wij zijn vier vrijwilligers voor het buitengebeuren op het Hospice Eesinge en doen dit vrijwilligerswerk nu zo'n twee jaar.

Jan Brand komt met de auto, omdat hij zijn eigen bladblazer, bosmaaier en motormaaier mee moet brengen en de overige vrijwilligers komen doorgaans op de fiets.

Meestal worden we direct om 09.00 uur door Chantal Gommans of Anneke Tolsma of één van de aanwezige vrijwilligers naar binnen geroepen voor een kop koffie en een overlegmoment. Op dit moment drinken we vanzelfsprekend koffie in de fietsenstalling, omdat wij ons ook coronaproef willen gedragen.

Natuurlijk hebben we onze eigen planning van werkzaamheden al in de groepsapp overlegd, maar zo langzamerhand is het standaard geworden dat ook Chantal en/of Anneke met voorstellen komen. Met dat laatste zijn we erg blij, want het zorgt voor afwisseling in onze werkzaamheden.

We worden sowieso elke woensdagmorgen warm onthaald, want halverwege de morgen worden we vaak verrast met een warme drank met iets lekkers erbij.

Hoe wij tot dit vrijwilligerswerk zijn gekomen is een lang verhaal, maar kortweg komt het hier op neer. Jan van Goor werd door Annette van der Laan benaderd met de vraag of hij mogelijkheden zag om regelmatig het terrein rondom het hospice – de tuin, de terrassen, de parkeerplaatsen, de oprit en de toegangsweg vanaf de eerste haakse bocht – te onderhouden of in ieder geval netjes te houden. Voor Jan alleen was dit niet te doen, maar hij zei niet meteen 'nee'. Jan was op de dinsdagmorgen ook vrijwilliger bij Landschapbeheer Drenthe. In die groep van twaalf mensen vroeg hij of er animo was om ook iets voor het hospice te kunnen betekenen. Marinus van Dam en Ger Boterman zijn op die manier binnenboord gekomen. Jan Brand, een goede vriend van Ger Boterman, heeft zich een paar weken later bij deze nieuwbakken vrijwilligersgroep aangesloten. Tenslotte heeft bestuurslid Ben ten Lande met ons duidelijke afspraken gemaakt over de te verrichten werkzaamheden. Ben is dan ook regelmatig op de woensdagmorgen aanwezig.

Jan Brand komt niet alleen op woensdag, maar ook eens in de twee weken op vrijdag naar het hospice, om voor het weekend -voor de gasten- soep met iets erbij te maken. Meestal gaat de belangstelling uit naar tomaten- of groentensoep, maar Jan heeft ook al enkele keren voor vissoep, aspergesoep en mosterdsoep moeten zorgen.

Onze normale werkzaamheden bestaan uit: onkruid wieden in de borders, het schoonhouden van de terrassen, de parkeerplaatsen en de toegangsweg, het opruimen van de schuur, het lappen van de ramen, de kozijnen en de luiken aan de buitenkant. Incidentele werkzaamheden als dakgoten schoonmaken, windveren reinigen, eiken snoeien, nestkastjes ophangen, parasols en stoelen repareren en onbergen, geulen voor kabels graven en rekken op zolder in elkaar zetten zorgen voor de nodige afwisseling.

Een van de opmerkelijkste momenten maakten we aan het eind van 2019 of aan het begin van 2020 mee. Een van de gasten gaf aan dat hij de 'vrouwenproat' zo langzamerhand moe was.

Hij wilde wel eens weer met mannen praten. Toevallig waren wij op dat moment toe aan ons kopje koffie met iets lekkers. De vrijwilligster vroeg ons of het goed was dat hij erbij kwam zitten. Met enkele vragen van onze kant is hij tot 12.00 uur aan het woord geweest en heeft hij zijn hele levensverhaal verteld. Aan het einde van zijn verhaal was hij moe maar ons inziens erg gelukkig. Het heeft ons erg ontroerd.

Van het bestuur van de 'Vrienden van Hospice Eesinge Meppel e.o.'

In de zomer konden er vier nieuwe sta-op stoelen aangeschaft worden mede dankzij een bijzonder voordelig aanbod van Prominent (leverancier van o.a. relaxstoelen, banken en sta-op stoelen). Wij waren erg verrast door deze aanbieding van Prominent. De reacties van onze gasten zijn allemaal heel positief: fijn zitcomfort en makkelijk in de bediening.

Met deze 4 kleurrijke stoelen zijn onze gastenkamers verder geperfectioneerd, gemoderniseerd en aangepast aan de huidige wensen van onze gasten, hun bezoek maar ook van onszelf. De 'Stichting Vrienden van het Hospice' stond garant voor de betaling van de kosten: € 8500,00

(Vanwege de coronaperikelen, ligt tijdelijk het werk van de Stichting zo goed als stil.)

Zaterdag 25 april 2020 -de dag dat mijn moeder en ik- onze dochter en zus Ina naar de Hospice Eesinge te Meppel begeleiden. We worden warm onthaald door Chantal en Anneke -een rondleiding en een gesprek volgen- veel indrukken maar het voelt fijn.

De liefdevolle zorg door de Icare verpleegkundigen en de vrijwilligers, wat doet het mijn zus en ons, als naasten goed. "Zou graag met onze kinderen samen willen eten" gaf Ina aan en zo geschiedde het, de tafel werd mooi gedekt en Ina en ik hebben samen met onze kinderen gegeten maar bovenal genoten van elkaar. Wat een kostbare tijd hebben wij bij jullie mogen ervaren, wat hebben wij enorm veel liefde en respect voor de belangrijke zorg die in de Hospice gegeven wordt!

Ina gaf op een dag aan dat zij het heel mooi zou vinden als er na haar overlijden door al haar dierbaren in plaats van bloemen, een donatie aan de Hospice zou worden gedaan. Ik heb haar beloofd dat ik daar zorg voor zou dragen en samen met uitvaartverzorgster Kremer hebben we daar vorm aan gegeven.

Onze lieve Ina is op 15 mei overleden... het vervuld mij met trots dat er veel gedoneerd is en dat Ina haar kinderen, mijn moeder en ik op woensdag 17 juni met een goed gevulde cheque de medewerkers van de Hospice mochten verrassen.

Dank lieve allemaal voor het warme bad waar Ina maar ook wij, als naasten in terecht kwam

Liefs Petra, (zus van Ina)

Met deze gift gaan we mooie kerstverlichting voor buiten aanschaffen. Zo kunnen we elk jaar rond de kerstdagen vanaf de keukentafel kijken naar het licht, ter nagedachtenis van Ina.

Afscheid

Je bent nu weggegaan
Weg van het mensenbestaan

*Alles in mij is tot zwijgen gebracht
't wordt lichter, zie je het*

Jou mochten we hier ontvangen
en leren kennen

*Iemand die zomaar naast je komt
zitten en zegt "ik ben er voor jou"*

Jou en de mensen die bij je hoorden
Jou mochten we zorg en aandacht geven

*Ik heb jullie gekend en gezien in het licht
van warmte liefdevolle verzorging en bartelijkheid
dank daarvoor*

Jou wensen we vrede en licht

*Ik tuur naar de einder en tegen de zon in
vaar ik nu in stilte de tijd voorbi*

Een afscheid dat bij jou hoort in
waardigheid

*De kleuren waarin het licht breekt zullen
mij op een vlegje wind
naar huis brengen
naar de blauwe illusie van de zee*

Bij dit gedicht hoort een mooi verhaal

Dit gedicht bestaat eigenlijk uit twee delen. Het gedicht links is één van de drie gedichten die we voordragen wanneer een overleden gast het hospice verlaat. Bij de voordeur staan we nog even stil bij de persoon waarvoor we mochten zorgen en hem/haar hebben begeleid in de laatste periode van zijn/haar leven. Een mooi en waardevol moment voor de nabestaanden maar zeker ook voor ons.

Het gedicht rechts (wit) is het antwoord aan ons van een gast die langere tijd in het hospice heeft mogen verblijven. Deze gast was enkele keren, op gepaste afstand, getuige hiervan. En, nadat ik hem dit afscheid aan hem uitgelegd had en we gezamenlijk, tijdens een intens en persoonlijk gesprek, de drie gedichten hadden doorgenomen zei hij tegen mij; "Doe die maar bij mij". Hij wees mij bovenstaand gedicht aan. "Mag ik hem nu alvast hebben?" vroeg hij.

Ik heb hem het gedicht gegeven en enkele weken later vroeg hij of ik even bij hem wilde komen. "Ik wil jullie graag antwoord geven wanneer ik hier wegga, daarom ik heb een kleine aanvulling geschreven..." Ik was even sprakeloos, en na het lezen bedankte ik hem met de aanvulling dat hij, toch weer, het laatste woord had. Hij antwoordde met een knik en glimlach.

Dankjewel Rob, namens ons allen.

Chantal

Afscheid nemen van hospice Eesinge

“Wat je in je hart bewaart, raak je nooit meer kwijt!”.

(Dit staat op de kaarsen die we meegeven aan de nabestaanden van een overleden gast.)

Zo voelt ook het afscheid van mijn werkzaam leven. Ik heb zo genoten van dit werk, me verder kunnen ontwikkelen, heb veel geleerd en daar ben ik heel blij mee en dat raak ik niet meer kwijt!

Nadat ik ruim tien jaar in Amsterdam als verpleegkundige in een hospice gewerkt had, werd ik gevraagd om te starten met het nog op te richten hospice in Meppel. Dat wilde ik graag doen! Ik begon eerst met het coördineren van de inzet van vrijwilligers bij terminaal zieke mensen thuis. Na twee jaar was het hospice in Meppel -hospice Eesinge- klaar en we konden starten met een enthousiast team vrijwilligers en met professionele hulp van Icare.

Wat een mooie en goede jaren volgden! “Leven toevoegen aan dagen” en dat gewoon door “Er te zijn”. In die acht jaar hebben we honderden gasten kunnen opnemen en gastvrijheid en zorg kunnen geven, ook aan hun naasten. En wat kregen we vaak als reactie, dat het voor de gasten een bijzondere en waardevolle tijd geweest is. Dat is zo motiverend!

Uiteraard hoefde ik dat niet alleen te doen, er stond een bevlogen bestuur achter mij, naast de zorgvrijwilligers, Icare en ook vrijwilligers die b.v. voor de tuin zorgden, de mensen van “vrienden van het hospice” mijn collega’s en Acanthis, medewerkers van de nieuwsbrief enz. Haast te veel om op te noemen.

Nogmaals iedereen bedankt voor het mooie werk wat ik samen met jullie heb mogen doen! Ga zo door, zou ik zeggen!!

Hartelijke groet, Annette van der Laan

Wist u dat...

- het terras van de gastenkamers voorzien is van stijlvolle verlichting?
- we nu een energiezuinige diepvries hebben voor de maaltijden?
- de parkeerplaats opnieuw bestraat is?
- de parkeerplaats voorzien is van verlichting en parkeerbordjes?
- de medewerkers van het hospice niet alleen de gasten, maar ook de koeien in het weiland naast ons in de gaten houden?
- er laatst een koe graasde in ons bloemenperk en er een kalfje geboren was?
- dat op 27 september jl. alweer acht jaar onze deuren open zijn?
- deze deuren nu voor het eerst in ons bestaan al het hele jaar open zijn gebleven?
- We nieuwe, tijdelijke, burens hebben gekregen?
- We een vrijwilligster hebben die onlangs bevallen is van een zoon?
- We toch wel op zoek zijn naar mannelijke versterking voor ons team van vrijwilligers?
- Romy Mulder ons tijdens de 1^e coronagolf dagelijks de boodschappen heeft gebracht?

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

Even voorstellen....

Mijn naam is Anneke Tolsma. Ik ben 55 jaar, getrouwd met Wim en we hebben twee kinderen, Bas en Esther.

In 1984 verhuisde ik naar de zusterflat van het Diaconessenhuis in Meppel. Hier heb ik de opleiding tot A-verpleegkundige gevolgd. Dit was een prachtige tijd, met waardevolle herinneringen. Ik heb op verschillende verpleegafdelingen gewerkt en daar veel geleerd.

Daarna heb ik 12 jaar gewerkt als avond-, nacht-, weekendhoofd. De laatste jaren werkte ik op de afdeling endoscopie, hier assisteerde ik bij maag, darm- en longonderzoeken. In al die jaren heb ik verschillende opleidingen en cursussen gevolgd.

Na 35 jaar werken in het ziekenhuis, mocht ik in mei van dit jaar aan de slag gaan als coördinator van het hospice Eesinge te Meppel. Ik leerde hier een heel andere zorg-wereld kennen. In het hospice is er rust, tijd en persoonlijke aandacht voor de gasten en hun naasten. Ik heb mogen ervaren dat het hospice een plek is waar men zich gezien voelt. De echtgenote van een gast vertelde dat ze zich zo welkom voelde; de voordeur was vaak al geopend voordat ze aan kon bellen.

In mijn vrije tijd mag ik graag sporten, wandelen en fietsen. Verder vind ik het leuk om in de tuin te werken en lees ik graag een boek. Inmiddels heb ik kennis gemaakt met de meeste medewerkers van het hospice. Ik geniet erg van de samenwerking met jullie allen. Geen dag is hetzelfde. Ik leer elke dag, van de gasten en van jullie allemaal. We hebben hetzelfde doel: er zijn voor onze gasten. Ieder met zijn of haar talenten.

Ja, ik wil Vriend van...

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO0126347093 o.v.v. “Eenmalige donatie”.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden: Lia Hoekman
Mail: vrienden@hospiceeesingemeppel.nl
Tel. 06 11 86 49 63

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

